

PAPATYA MASALI

Yıllardan bir yıl ama hangi yıl unuttum kış uzadıkça uzamış. Çocuklar burunlarını cama dayamış, ağaçlarda yaprak, yerlerde papatya çiçekleri, havada kuş görebilmek için her yere bakıp durmuşlar. Ama 'buvv' diye esen rüzgardan, bembeyaz kardan başka birşey görememişler. Toprağın altında da ilkbaharı bekleyen çiçekler ha olgunlaştı ha olgunlaşacaklarmış ama kökler yoluyla gelen haberler hep aynıymış. Kış biraz daha uzayacakmış. İlkbahar güneşi yol hazırlığını bitiremedi. O zaman gelincik kırmızı tuvaletinin üstündeki yeşil mantosuna biraz daha sarılıp "bu gidişle giysim buruş buruş olacak" diye dertleniyor; Mini mini mineler mavi başlarını sallayıp biz de bu gidişle daha yukarı çıkamadan donup kalacağız diye üzülüyorlarmış. Öteki çiçekler de üzülüyorlarmış ama daha renklerini seçemedikleri tuvaletlerini tamamlayamadıkları için o kadar endişelenmiyorlarmış.

Menekşe mor renkte, tarla çiçeği mavi, papatya ortası sarı etekleri beyaz giysilerini yeni yeni bitiriyorlarmış. İçlerinden yalnız biri ne toprak anadan renk seçiyor ne de giysisini ütülüyormuş. Bu çiçeğin bütün düşüncesi bir an önce yer yüzüne çıkmak çiçek masallarında anlatılan çocukları görmekmiş. Ah bir yer yüzüne çıksam diyormuş da başka bir şey demiyormuş. Kış uzadıkça onunda sabrı tükeniyormuş, tabi o yüzden bir gece herkes uyurken yavaşça yerinden kalkmış bir ağacın köklerini izleye izleye toprağın üstüne çıkmaya başlamış. Bütün gece soluk almadan tırmanmış da tırmanmış. Güneşin sarı başı dağın tepesinden görünürken o da başını topraktan dışarı uzatmış. Koca güneş, bembeyaz karlar üstünde bir çiçek görünce şaşırılmış kalmış. "Daha uyanamadım galiba" diye gözlerini ovuşturmuş. Daha fazla parlamaya başlamış bütün gece karları savuran rüzgarın da şaşkınlığı ondan az değilmiş.

"Yani olacak şey mi bu, karların ortasında bir çiçek yorgunluktan serap görmeye başladım galiba, en iyisi gidip biraz dinleniyim" deyip esmekten vazgeçmiş. O zaman da güneş bunda bir iş var rüzgar çekildi gitti herhalde ilkbahar geliyor, zaten bu çiçek de bunu gösteriyor" demiş ve biraz daha ısıtmalı çevreyi diye düşünmüş. Bütün bunlar olurken yaramaz çiçek soğuktan tir tir titriyor "Ah ben ne yaptım, soğuktan neredeyse kuruyup gideceğim, ne diye herkesi beklemedim sanki" diye ağlıyormuş.

Onun sesini duyan saka kuşu "hey şuraya bakın, bir çiçek, kalkın kalkın hepiniz, bahar gelmiş!" diye bağırılmış.

Bu sevinçli haberi duyan ağaçlar durur mu? Artık hemen dallarını gererek uyanmaya başlamışlar, bir anda her şey değişmeye başlamış. İlkbaharı getiren yaramaz çiçek aceleciliği yüzünden kendine renkli bir elbise giymeyi unuttuğu için sadece beyaz yapraklara sahip olmuş ve ona herkes papatya adını vermiş.

O gün bu gündür papatya çiçeği hiç acelecilik huyundan vazgeçememiş. O yüzden de her zaman baharın gelişini bize ilk papatyalar müjdelemiş. Siz

de Mart ayında papatyaların kırlarda açtığını görürseniz, bilin ki bahar gelmiştir.